

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXIX. Saluum me fac Deus, quoniam &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Niliaci Reges, populo Æthiopum comitante,
Ad Dominum extēdent, supplice voce, mang.
Inclyta qui colitis terrarum regna, venite,
Et canite hymni sona carmina voce Deo.
Qui vehitur cælo, quocunq; & tempore quouis:
Cum tonitru vocem praua lidam ille dabit.
Illi ferte Deo laudes, qui vindice dextrâ
Regnat in Israhel, at hercisq; plagis.
Terribilis Dominus Deus Israhelis, in æde
Quando sua sancta non nisi mira facit.
Quod populo ille suo vires & robora præstat,
Laudibus æternis Ioua vehendus erit.

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam &c.

ERipe me, Deus, his seuis ne mergar in undis,
Summa ferunt anima quando pericla mea.
Inuoluor cæno, limoq; lutoq; profundo,
Obruor & tumidis fluctibus inter aquas.
Langueo defessus nimio clamore, fatigat
Arida iam facta & guttura rauca sitis.
Defecitq; acies oculorum suspiciendo
Sæpius optatam, quam mora tardat, opem.

R 3

Oderunt

Oderunt qui me miserum, nil tale merentem,
Sunt plures, caput hoc quàm scio habere pilos.
Hostili rabie qui me malè perdere querunt,
Robore præpollent, viribus atq; dolis.
Quæ nunquã rapui, tanquam malè conscius essem
Ipse mihi, soluens lytra rependo tamen.
Stulticia est tibi nota, Deus, mea, quæq; patraui,
Sunt oculis, fateor, semper aperta tuis.
Ne sine confundi hos, propter me, quos tibi visos
Expectare tuam scis patienter opem.
Te propter patior sannas probrosa q; dicta,
Arguit hoc facies tota pudore rubens.
Fratribus, ecce, meis sum ignotus ego atq; alienus
Et soboli matris nausea fœda mea.
Conficior Zelo, templi tui amore, Iehoua,
Quæ pateris, probris obruor ipse tuis.
Cumq; meum attenuent lacryma, et ieiunia corp9,
Immodicos ludos scommataq; inde fero.
Cum sacco & cineri lugens inuolucor & abdor,
Arripiunt risus materiamq; ioci.
Qui in porta resident, de me vano ore loquuntur,
Et potatores me sibi carmen habent.
Interea est orare meum, tibi fundere, Ioua,
Tempo

Tempore, quo vanas non sinis esse preces.
Pro bonitate tua, Deus, audi quæso vocantem,
Annue, fer præsens auxiliumq; mihi.
Eripe me, in cœnum ne mergar ab hoste maligno,
Mergar in obscuri neue profunda lacus.
Ne fluctu abripiar, ne deuoret inuia abyssus,
Obruat aut miserum hoc dira vorago caput.
Me, Deus, exaudi, bonitas tua viuida semper:
Respice me, alme Deus, pro pietate tua.
Et ne letificos vultus auerteris à me,
Ah propera, affligor, quam potes, affer opem.
Huc propè adesto anima, quò te sit vindice tuta,
Liberet obq; hostes me tua dextra meos.
Sunt mea nota tibi, patior quæprobra, mei q;
Osores noti sunt, Deus alme, tibi. (git,
Opprobriū exhaurit, meaq; intima viscera fran-
Num ferat, expecto, quis miseratus opem.
Insuper expecto, si quis solatia præstet,
Nemo mihi hic frater, nullus amicus adest.
Quin potius reprobi potârunt felle & aceto
Me tunc, cum fauces vreret agrasitis.
Mensa sua his fiat laqueus, qui strangulet ipsos,
Pacifica his fiant omnia tendicula.

Corpo

Corporis atq; animi his oculi caligine pleni
Non videant plus, quàm lumine talpa carēs.
Iram effunde tuam super ipsos, ut sine fine
Saniat, & non sit, qui ferat auxilium.
Et domus illorum sit desolatio tristis,
Et tugurì culmen nemo habitare velit.
A te percussum quia vulnerat impia turba,
Persequitur, tua quos crux onerare solet.
Ergo sine, ut scelera accumulent, crescente furore,
Ut sint peccati mancipia & pereant.
Ne locus ullus eis iustorum in sorte supersit,
Nec sint in vita nomina scripta libro.
Me verò miserum dolor occupat undiq; pressum,
Ergo salute tua me tue àre Deus.
Nomina sancta tua ut celebrās ego carmine lato,
Sublimi extollam laude, & honore veham.
Talia sunt Domino mage munera grata, iuuenctis,
Vngula queis decus & cornua conciliant.
Hec miseri cernent, lat abunturq; videndo,
Quærentes Dominum viuida corda gerent.
Exaudit Dominus qui a paupertate grauatos,
Carcere nec clausos negligit ille suos.
Omnis eum laudet, cæli, terræq; marisq;

Incola,

*Incola, quicquid in his viuida mēbra mouet.
Seruabit Deus & firmabit tecta Sionis,
Extruet atq; vrbes, inclyte Iuda, tuas.
Vt certas possint in eis sibi figere sedes,
Et possessores sint tibi perpetui.
Illius hāredes seruorum sorte tenebunt
Hanc sedem, quia tam nobile nomen amant.*

PSALMVS LXX.

Deus in adiutorium meum &c.

VT mihi succurras festinus adesto, Jehoua,
Vt miserum redimas, fer properanter opem.
Tu fac, eos turpis pudor & confusio turbet,
Consiliis prauis qui mihi damna struunt.
Interituq; meo quibus est nil gratius unquam,
Te, trepidos, oro, uertere terga iube.
Opprobrium meritò referant & dedecus, oro,
Clamantes: prorsus perditus, ecce iacet.
Quēis tua, latentur, quasita redemptio cessit,
Dicere non cessent: laus tibi, summe Deus.
Cum miser auxilio nunc sim desertus ab omni,
Tu Deus aduentans, quāso, morèrè nihil.

S PSAL